

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia nagyböjti körlevele

Kedves Testvérek!

Február 24-én lesz négy éve annak, hogy Ukrajnában véres háború kezdődött. Sokat hallunk a hírekben geopolitikáról, fegyverekről, területekről és stratégiákról. Azonban látjuk-e a háború rettenetes árát, amely elsősorban nem pénzben mérhető. A háború árát nem a döntéshozók fizetik meg, hanem például azok a gyerekek, akik már négy éve hiába várják haza az apjukat, mert az a fronton van, vagy külföldre menekült. A háború árát azok a diákok fizetik meg, akiknek már négy év óta nincs rendes iskolai oktatás és naponta órákat töltenek az óvóhelyeken. A háború árát az a 10 éves kisfiú fizeti meg, aki a mindkét lábát elvesztett édesapját tolja kerekesszékekben a munkácsi utcán. A háború ára azoknak a szülőknek a rettegése, akik hónapok óta nem hallottak a fronton szolgáló fiukról. Azoknak a feleségeknek a kétségbeesése, akiknek a férje fizikailag vagy pszichésen megrokkant. A háború ára azoknak az asszonyoknak a verejtéke, akik férfi híján egyedül látják el az állatokat, művelik a földet, cserélik az autó kerekét, és csak napi néhány óra árammal tartják fenn az egész háztartást. A háború árát fizeti meg a sötét lakásban egyedül fagyoskodó nagymama, akihez már nem tudnak eljönni a külföldre távozott unokái. A háborút fizetik meg a családok, akiknél az elromlott gépeket nincs, aki megszerelje, mert elfogytak a szakemberek, és a betegek, akiknek nem jut orvos. Hány gyereknek és felnőttnek kell még testileg, lelkileg megnyomorodnia, mire mindenki felismeri, hogy egy háborúnak csak vesztesei vannak?

XIV. Leó pápa így nyilatkozott az idei első Úrangyala imádság után elmondott üzenetében az ukrajnai háborúról: „Közel állok mindazokhoz, akik szenvednek, és imádkozom értük... Az elhúzódó konfliktus egyre súlyosabb következményekkel jár a civilek számára, elmélyíti a népek közötti szakadékot, és egyre távolabbra sodorja az igazságos és tartós békét.” Tavaly a szeptember 1-i Úrangyala imádság után pedig így tanított: „A fegyverek hangjának el kell hallgatnia, és a testvériség, az igazságosság hangjának kell felülkerekednie.” Kifejezte közelségét az ukrajnai emberek iránt, siratva a háború okozta „folyamatos pusztítást és halált”, és arra bátorította az embereket, hogy ne engedjenek a közönynek. Ehelyett imára és „a szeretet konkrét cselekedeteire” buzdított.

Kedves Testvérek! Ez a rengeteg fájdalom kell, hogy együttérzésre és cselekvő szeretetre indítson bennünket. **Most, nagyböjt első vasárnapján, a háború kitörésének negyedik évfordulóján a hívek könyörgése során minden templomban mondjunk imát a békéért!** Ezután is nap mint nap imádkozunk a békéért, és lehetőségeinkhez képest segítsük a háború sújtotta területeken élő testvéreinket! **Mostantól nagyböjt második vasárnapjáig bezárólag templomainkban adományt gyűjtünk a háború sújtotta területeken élők számára** az erre a célra kitett perselyekben. Adományainkat a Katolikus Karitás (Caritas Hungarica) számlaszámára is átutalhatjuk: CIB Bank 10701094–76228861–51100005. A közleményben kérjük feltüntetni: „*Kárpátalja*”.

A Kárpátaljai Szent Márton Karitás naponta kb. 1200 embernek ad meleg ételt, és 67 településen támogatja a rászorulókat. A Görögkatolikus Egyházmegyei Karitás pedig öt ingyen konyhát működtet, s mintegy 300 olyan családnak nyújt vigaszt és rendszeres segítséget, amelyek a háborúban veszítették el hozzátartozójukat, és szinte naponta jelentkeznek újabb érintettek. Számos településen óriási gondot jelent a fűtés, a világítás, a meleg ruházat, az élelem biztosítása. A szükség tehát óriási. Az adományt Húsvétra fogjuk kijuttatni a Katolikus Karitás közvetítésével az Ukrajnában, különlegesen is a Kárpátalján élő rászorulók számára.

Kelt Budapesten, 2026. február 22-én

a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia

Felolvasandó Nagyböjt 1. vasárnapjának minden szentmiséjén az evangélium után.